

⁸ ang Gebel at Amon at Amalek, ang Pilistia, kasama ang mga taga-Tiro.

⁹ Pati na ang Asur ay kasapi nila sa pagtulong sa mga anak ni Lot.

¹⁰ Gawin mo sa kanila ang ginawa mo kay Midian, kay Sisera at kay Yabin sa ilog ng Kison.

¹¹ Nalipol sila sa Endor at naging dumi sa lupa.

¹² Ituring mo ang mga pinuno nila tulad nina Oreb at Zeeb, ituring mong tulad nina Zeba at Zalmunna, ¹³ na nagsasabing “Ang-kinin natin ang mga pastulan ng Diyos.”

¹⁴ Diyos ko, gawin mo silang alikabok sa ipu-ipo, ipa sa hangin.

¹⁵ Tulad ng apoy na lumalamon ng gubat, tulad ng apoy na umuubos ng bundok ¹⁶ Tugisin mo sila sa pamamagitan ng iyong bagyo, takutin sila ng iyong galit.

¹⁷ Takpan ng kahihyan ang kanilang mukha upang hanapin nila ang pangalan mo, O Panginoon.

¹⁸ Nawa’y makilala nilang ikaw lamang ang nanggangalang Panginoon, ang Kataas-taasan sa sandaigdigan.

SALMO 84 (83)

Bawat mananampalataya ay manlalakbay na naghahanap ng walang-hanggang inang bayan. Nararamdaman niya ang pangangailangang sumali sa mga dakilang martsa at peregrinasyon pag parehong isinasabuhay at ipinahahayag ng mga tao ang kanilang pananampalataya.

Maligaya ang nakatira sa tahanan mo: ang mga pari at Levitang namamahala sa mga pagdiriwang at musika.

Mabuti pa ang isang araw sa iyong patyo... Mas mabuti pang matulog sa labas ng patyo ng Templo kaysa makituloy sa isang taga-Jerusalem – na maaaring maging mapagmataas o walang kakayanang makibahagi sa galak ng isang manlalakbay.

Gusto kong makita ang Diyos na buhay. Ang kaligayahan ng paglalakbay at pag-ahon patungo sa Templo.

² Kaakit-akit ang tahanan mo, O Panginoon ng mga Hukbo.

³ Naghahangad at nananabik ang kaluluwa ko sa mga liwasan ng Diyos. Puso’t laman ko’y masayang inaawitan ang Diyos na buhay.

⁴ May natitihan na ang maya, may pugad na ang layang-layang para sa inakay niya, ito’y nasa mga altar mo, O Panginoon, aking Hari at aking Diyos.

⁵ Maligaya ang nakatira sa tahanan mo, laging umaawit ng papuri sa iyo!

⁶ Mapalad ang mga lakas mo, sa puso nila’y ang daan patungong Sion.

⁷ Habang dumaraan sila sa Lambak ng Baka, ginawa nilang bukal ito; samantalang maagang nagdilig ang ulan.

⁸ Tumatatag sila sa paglalakbay hanggang makaharap ang Diyos sa Sion.

⁹ Panginoon ng mga Hukbo, makinig ka O Diyos ni Jacob! makinig ka, O Diyos ni Jacob!

¹⁰ Diyos na aming kalasag, tingnan mo! Pagmasdan mo ang mukha ng iyong Mesiyas!

¹¹ Mabuti pa ang isang araw sa iyong liwasan kaysa sanlibo sa sariling bahay ko.

Higit ko pang nais maging bantay sa tahanan ng
Diyos

kaysa makitira sa masasama.

¹² Dahil araw at kalasag ang Panginoon,
nagbibigay siya ng biyaya at karangalan.

Palagi siyang may kabutihan para sa mga matutuwid

¹³ O Panginoon ng mga Hukbo,
mapalad ang nananalig sa iyo!

SALMO 85 (84)

Ang salmong ito na sinulat sa pagbalik ng mga Israelita mula sa pagkabihag sa Babilonia ay puno ng mga salitang saligan at pambalana sa pananalita ng tao: kalayaan, buhay, kasiyahan, kaligtasan, pag-ibig, katarungan, kapayapaan, kaligayahan.

Subalit isa lamang hakbang muli tungo sa tunay na paglaya ang pagbabalik ng mga Judiong itinapon. Walang anumang panghabampanahon, at bawat yugto sa katuparan ng plano ng Diyos ay larawan lamang ng isa pang yugto. Patuloy ang pagsulong ng bayan ng Diyos.

Maging ang kasalukuyang paghahari ni Kristong muling nabuhay at ang gawang pagliligtas na nagkakaroon ng katuparan sa pamamagitan ng kanyang Iglesya ay balangkas lamang ng walang hanggang kaharian.

Mahal pa rin ng Diyos ang ating daigdig. Kung sumasama o nanghihina ang ating loob dahil sa maraming masasamang bagay, na nangyayari sa mundo, dapat nating balikan ang mga sinasabi ng salmong ito. Nilingap mo ang iyong lupain, Panginoon... mananahan na sa lupa ang kaluwalhatian.

Sa Diyos nagmumula ang kaligtasan, ngunit nagkakatotoo ito sa pamamagitan ng isang taong may dugo at laman, si Kristo na malayang tinanggap ng isang babae sa ngalan ng buong sangkatauhan. Mula sa Pagkakatawang-tao, hindi na maaaring maniwala sa Diyos nang hindi naniniwala sa tao at sa lahat ng may kaugnayan sa buhay ng tao.

Nagyakapan ang katarungan at kapayapaan. Inilalarawan ng salmong ito ang gawa ni Kristo bilang isang pagbubuklod ng langit at lupa, pagtutulungan ng Diyos at ng tao. Siya ang kapuspusan ng Diyos at ang bunga ng ating lupa.

² Nilingap mo ang iyong lupain, Panginoon;
pinauwi mo ang mga nabihag sa lipi ni Jacob.

³ Pinatawad mo ang sala ng iyong bayan;
tinakpan mo ang lahat nilang kasalanan.

⁴ Binawi mo ang buong galit mo
tinalikuran mo ang maalab mong poot.

⁵ Palakasin mo kami, Diyos naming tagapagligtas;
ilayo mo na ang iyong pagkamuhi sa amin.

⁶ Palagi ka na lang naiinis sa amin?
Patatagalin mo ba ang iyong galit
hanggang sa sali't saling lahi?

⁷ Bakit di mo kami bigyan ng bagong buhay
at nang magdiwang muli ang bayan mo?

⁸ Panginoon, ipakita sa amin ang pag-ibig mo.
ipagkaloob mo ang iyong kaligtasan.

⁹ Pakikinggan ko ang pahayag ng Diyos,
kapayapaan ang salita niya
para sa bayan niya, para sa mga kaibigan niya –
huwag lamang silang bumalik sa kahangalan.

¹⁰ Malapit nang maligtas ang may takot sa kanya,
at mananahan na sa lupa ang kaluwalhatian niya.

¹¹ Ang pag-ibig at katapatan ay magtatagpuan,
katarunga't kapayapaan ay magyayakapan.

¹² Ang katapatan ay sisibol mula sa lupa
at mula naman sa langit tutunghay ang katarungan.

¹³ Ipagkaloob ng Panginoon ang kabutihan
magiging mabunga ang ani sa lupa natin.

¹⁴ Mangunguna sa kanya ang katarungan
magiging landas ang mga yapak niya.

SALMO 86 (85)

Panalangin sa panahon ng dalamhati. Sinisiil ng kasalanan at mabigat ang loob dahil sa kamatayan, ang lingkod ng Diyos ay humihingi ng tulong sa kanya na pawang kabutihang.

¹Makinig ka, Panginoon, at tumugon, sapagkat nagdurusa ako't nangangailangan.

²Ingatan ang buhay ko kaibigan mo ako. Iligtas ang lingkod mong nananalig sa iyo. Ikaw ang aking Diyos.

³Kaawaan mo ako, Panginoon, tumatawag ako sa iyo araw-araw. ⁴Paligayahin ang kaluluwa ng iyong lingkod sapagkat sa iyo ko ito itinataas, O Diyos.

⁵Ikaw, Panginoon, ay mabait at maha-bagin, puspos ng pag-ibig sa tumatawag sa iyo.

⁶Dinggin, Panginoon, ang aking panalangin; makinig sa tinig ng aking daing.

⁷Sa araw ng pagdurusa tinatawag kita dahil sinasagot mo ako.

⁸Walang katulad mo sa mga diyos, O Panginoon, at walang maihahambing sa iyong mga gawa.

⁹Lahat ng nilikha mong bansa'y lalapit upang sambahin ka, Panginoon. Luluwalhatiin nila ang iyong Pangalan.

¹⁰Sapagkat dakila ka; kahanga-hanga ang iyong mga gawa. Ikaw lamang ang tanging Diyos!

¹¹Ituro mo sa akin ang daan mo, Panginoon, upang dumaan ako sa iyong kato-tohanan. Turuan ang puso ko ng takot sa pangalan mo.

¹²Buong-puso kitang pupurihin, O Panginoon kong Diyos. Luluwalhatiin ko ang iyong pangalan magpakailanman.

¹³Napakalaki ng pag-ibig mo sa akin. Hinango mo ako sa daigdig ng mga patay.

¹⁴O Diyos, nagkakaisa laban sa akin ang mararahas, may tangka sa buhay ko ang mamamatay-tao,

wala silang pagsaalang-alang sa iyo.

¹⁵Ngunit ikaw, Panginoon, ay Diyos na maawain at mapagbigay. Banayad ka sa galit, sagana sa pag-ibig at katapatan.

¹⁶Tunghayan mo ako at kahabagan. Ipagkaloob mo ang iyong lakas sa iyong lingkod. Iligtas ang anak ng babaeng naglilingkod sa iyo.

¹⁷Bigyan mo ako ng tanda ng iyong biyaya upang malito ang aking mga kaaway.

Kapag makita nila ikaw, Panginoon ang tumutulong at umaaliw sa akin.

SALMO 87 (86)

Mahal ng aking Diyos ang mga pintuan ng Sion. Ginugunita ng salmista na pinili ng Diyos ang Jerusalem-Sion bilang kapitolyo ng kanyang bayan at ina ng lahat ng bansa.

Ang taong ito'y doon ipinanganak. Tinitingnan ng Diyos ang lahat ng bayan sa lupa at inilista niya ang mga ito sa kanyang aklat na parang mga anak sila ng kanyang Banal na Lunsod.

Ngunit ang sasabihin naman tungkol sa Sion: "Lahat ng tao'y sa kanya

²Nakatayo sa banal na bundok ang lungsod ng Panginoon.

Higit na mahalaga sa kanya

ang pintuan ng Sion kaysa alinmang tahanan sa Jacob.

86. Narito ang napakapanatag na salmo, na walang panunumpa at sigaw ng dalamhati: *ang anak ng iyong alilang babae* ay may mga kaaway, siyempre, pero sa isang maliit na bayan lamang. Ngunit hindi mas maliit ang kanyang kalungkutan dahil doon.

Narito ang ilang talata mula sa "Pagtulad kay Kristo": Tinatawag tayo ni Kristo na makibahagi sa kanyang dalamhati:

Marami akong mga nagmamahal sa aking kaharian;

pero kakaunti ang nag-aasikasong pasanin ang aking krus.

Marami ang may gusto sa aking pagpapaghawa, pero kakaunti ang sa aking mga pagtitiis. Marami akong kasalo sa aking hapag, pero kakaunti sa aking abstinensya.

Gusto nilang lahat na magsayang kasama ko, pero kakaunti ang may gustong magdusa para sa akin.

Marami ang sumusunod sa akin hanggang sa pagpipiraso ng tinapay, pero kakaunti ang hanggang sa paginom sa kalis ng aking pasyon.

isinilang. (Ang Iglesya ang Bagong Jerusalem na ina ng lahat ng bayan. Si Mariang ina ng lahat ng nananampalataya ang buhay na larawan ng Iglesya. Dahil siya ang Ina ng Tagapagligtas, siya rin ang Ina ng lahat ng sumasampalataya.

Hindi natin dapat sabihin na lahat ng tao sa bawat relihiyon ay kabilang sa Iglesya nang hindi nila nalalaman. Sa wakas ng kasaysayan lamang ang Iglesya mapapalagay sa sentro ng lahat ng problema ng sangkatauhan. Sa Iglesya – pagkatapos lamang makakasali ang lahat sa kantahan at sayawan.

³ Mga dakilang bagay ang sinasabi tungkol sa iyo, O Lunsod ng Diyos:

⁴ “Maibibilang ko ang Rahab at Babilonia sa mga nakakakilala sa akin, ang Filistia at Tiro, kasama ang Etiopia. “Kung sinu-sino ang isinilang doon.”

⁵ Ngunit ang sasabihin naman tungkol sa Sion:

“Lahat ng tao’y sa kanya isinilang.”
Ang Kataas-taasan ang magpapatatag ang magpapatatag nito.”

⁶ Isusulat ng Panginoon sa talaan ng mga bansa:

“Ang tao na ito’y doon ipinanganak.”

⁷ Ang mga umaawit at sumasayaw ay magsasabing:

“Sa iyo kami mananahan!”

SALMO 88 (87)

Panalangin ng maysakit na malapit nang mamatay. Para bang hindi kailanman dapat mahulog sa kawalang-pag-asa ang mga nakakakilala kay Kristo. Subalit may mga araw na para bang nakasara ang langit para sa atin, tulad ng nangyari kay Kristo sa kanyang mga paghihirap.

² O Panginoong Diyos ng aking kaligtasan, sa araw ay tumatangis ako, sa gabi’y humihiyaw sa harap mo.

³ Makarating na sana sa iyo ang dalangin ko; makinig ka sa aking idinadaing

⁴ Ang kaluluwa ko’y lipos ng ligalig; ang buhay ko’y nasa gilid ng libingan.

⁵ Kabilang ako sa mga lumulusong sa hukay. Ako’y wala nang lakas.

⁶ Kahanay ko ang mga patay, tulad ng mga nakalibing sa puntod. Hindi mo na sila naaalaala at hindi mo na sila hawak.

⁷ Ibinaon mo ako sa kalaliman ng hukay, sa kadilim-diliman, sa kalalim-laliman ng lupa.

⁸ Sa akin ang bigat ng iyong poot, tinatabunan ako ng iyong mga daluyong.

⁹ Inilayo mo sa akin ang matatalik kong kaibigan at ginawa mo pa akong kasuklam-suklam sa kanila. Ako’y nakakulong at hindi na makatakas.

¹⁰ Nagdidilim sa pamimighati ang aking mga mata. Sa iyo ako tumatawag, Panginoon, araw-araw. Sa iyo nakaunat ang aking mga kamay.

¹¹ Sa mga patay ba’y ipinakikita mo ang iyong himala? Bumabangon ba ang mga anino upang purihin ka?

¹² Sa libingan ba pinag-uusapan ang pag-ibig mo o sa pook ng kamatayan ang katapatan mo?

¹³ Mababatid ba ang himala mo sa pook ng kadiliman o ang katarungan mo sa lupain ng pagkalimot?”

¹⁴ Ngunit ako, O Panginoon, sa iyo ako

Marami ang nagpipitagan sa aking mga milagro, pero kakaunti ang yumayakap sa kahihyan ng aking krus.

Marami ang nagmamahal sa akin hangga’t hindi sila dinaratnan ng pagsubok.

Marami ang pumupuri at nagpaparangal sa akin hangga’t may tinatanggap silang mga biyaya.

Ngunit kung magtago ako o iwan ko sila nang sandali, nagreklamo sila at matinding namimighati.

Sa kabilang dako, ang mga nagmamahal sa akin nang

dahil sa aking sarili at hindi sa anupamang interes ang nagpupuri sa akin sa mga pagsubok at dalamhati ng puso at pati na sa gitna ng malaking kaligayahan.

88. Medyo pesimista ang salmong ito. Gayunpaman, hindi nawawalan ng tiwala ang maysakit. Ngunit ang pananaw niya sa “kabilang buhay,” na siyang pananaw ng mga Judio bago dumating si Jesus, ay halos hindi nakapagpapalakas ng loob (b. 5, 10, 12).

tumatawag. Uma-umaga umaakyat sa iyo ang panalangin ko.

¹⁵ Bakit, O Panginoon, bakit mo itinatakil ang aking kaluluwa? Bakit mo itinatago sa akin ang mukha mo?

¹⁶ Magmula pa noong ako'y bata, namamatay at sawimpalad na ako. Ako'y lupaypay na sa bigat ng kilabot mo.

¹⁷ Tinangay ako ng galit mo. Sinalanta mo ako't sinakmal.

¹⁸ Magdamag nila akong pinaligiran tulad ng baha, lubos nila akong nilamon.

¹⁹ Inilayo mo sa akin ang kaibigan at kasama ko, wala akong ibang kasama liban sa kadiliman.

SALMO 89 (88)

Ang kagandahang-loob mo at katapatan. Tapat ang Diyos: siya ang namamahala sa kasaysayan at pinapatnubayan niya ang ating buhay ayon sa kanyang mga pangakong hindi kailanman pumapaltos.

² Aawit ako tungkol sa kagandahang-loob mo magpakailanman, O Panginoon. Sa lahat ng sali't saling lahi ay ipahahayag ko ang katapatan mo.

³ Sinabi mo na magpasawalang-hanggan ang pag-ibig mo, kasing tulad ng katapatan mo ang langit, matatag.

⁴ Nakipagtipan ako sa aking hinirang, nangako ako kay David na aking lingkod: ⁵ Itatag ko magpakailanman ang iyong lipi: Patatag ko ang luklukan mo sa lahat ng salinlahi!"

⁶ O Panginoon, pinupuri ng kalangitan sa Banal na kalipunan ang kababalaghan mo. ⁷ Sino sa langit ang maihahambing sa Panginoon? Sino sa mga anghel ang katulad niya?

⁸ Kinatatakutan ang Diyos sa kalipunan ng mga Banal, nasisindak ang lahat ng nakapaligid sa kanya.

⁹ O Panginoong Diyos ng mga Hukbo, sino ang katulad mo? Makapangyarihan ka, Panginoon, at nasa lahat ng dako ang katapatan mo.

¹⁰ Ikaw ang naghahari sa daluyong ng dagat; ikaw ang nagpapatahimik sa nagangalit na mga alon.

¹¹ Nilipol mo at dinurog si Rahab; ikinalat ng malakas mong kamay ang iyong mga kaaway.

¹² Sa iyo ang langit at ang lupa; itinatag mo ang daigdig at lahat ng naroon.

¹³ Nilikha mo ang hilaga at ang timog. Nagagalak na sinisigaw ng Tabor at Hermon ang pangalan mo.

¹⁴ Makapangyarihan ang iyong bisig; malakas ang iyong kamay, dakila ang iyong kanang kamay.

¹⁵ Katarungan at kabutihan ang kinatatayuan ng luklukan mo; pag-ibig at katapatan ang nangunguna sa iyo.

¹⁶ Mapalad ang bayang marunong magpuri sa Panginoon! O Panginoon, sa liwanag ng iyong mukha sila'y tutungo.

¹⁷ Sa iyong pangalan maghapon silang nagdiriwang; dinadakila nila ang katarungan mo.

¹⁸ Ikaw ang luwalhati ng kanilang lakas, dahil sa kabutihang loob mo'y nagtata-gumpay kami.

¹⁹ Kalasag namin ang Panginoon, siya ang aming hari, ang Banal ng Israel.

²⁰ Minsa'y sa isang pangitain ay nag-

89. *Kagandahang-loob at katapatan* ang paksa ng salmong ito. Lumalabas ang dalawang katangiang ito ng Diyos sa buong Biblia: *Kagandahang-loob* o grasya, kabutihan, pagkamapagmahal, awa; at *Katapatan* na ibig sabihin'y pagiging matapat, pagiging totoo.

Sa mga mapait na araw ng Pagkatapon, naaalaala ng sumulat ng salmong ito ang mga pangako ng Diyos:

Nasaan ang Haring Tagapagligtas na sana'y magbibigay ng luwalhati at kasaganaan sa kanyang bayan? Kung minsa'y nadadala ang mananampalataya sa ngayon na magtanong: "Panginoon, ano na'ng nangyari sa iyong mga pangako? Bakit walang makain ang iyong mga anak? Nasaan ang katarungan mo? Bakit malayo sa Ebanghelyo ang buhay ng iyong Iglesya?"

salita ka sa mga kaibigan mo, “Tinulungan ko ang matatag, isang bayani’y pinili ko mula sa inyo

²¹ Natagpuan ko si David, ang aking lingkod, at pinahiran siya ng banal kong langis.

²² Umalalay sa kanya ang aking kamay, ang aking bisig ang magpapalakas sa kanya. ²³ Hindi siya madadaig ng kaaway, walang masamang taong lulupig sa kanya.

²⁴ Dudurugin ko sa harap niya ang kanyang kaaway at ilugmok ang kanyang mga kalaban.

²⁵ Sasakanya ang katapatan ko at pag-ibig. Papagtatagumpayin siya ng aking Pangalan.

²⁶ Mapapailalim ang dagat sa kanyang kamay; ang mga ilog sa kanyang kanang kamay.

²⁷ Tatawag siya sa akin: ‘Aking Ama, ikaw ang aking Diyos at bato ng aking kaligtasan.’

²⁸ Gagawin ko rin siyang panganay, ang maghahari sa lahat ng mga hari.

²⁹ Magpakailanma’y paninindigan ko ang aking pag-ibig sa kanya; ang kasunduan ko sa kanya ay di-kukupas.

³⁰ Pananatilihin ko magpakailanman ang kanyang lipi. Maitutulad sa panahon ng langit ang kanyang luklukan.

³¹ Kapag tinalikdan ng mga anak niya ang batas ko at hindi sinunod ang aking mga utos, ³² kapag sinuway nila ang aking mga tuntunin at hindi iningatan ang aking mga kautusan,

³³ Paparusahan ko sila ng pamalo, kasalanan nila’y papaluin ko.

³⁴ Subalit hindi ko babawiin ang pagmamahal ko, hindi ko sila tatanggihan ng katapatan ko.

³⁵ Hindi ko babaliin ang aking tipan at hindi ko babawiin ang naipangako ko na, ³⁶ dahil banal ako, nangako na ako kay

David. Magsisinungaling ba ako kay David? Hindi!

³⁷ Magpapatuloy ang lipi niya magpakailanman, mananatili ang trono niya tulad ng araw sa harap ko,

³⁸ tulad ng buwan na matatag, isang tapat na saksi sa kalangitan.”

³⁹ Pero ngayo’y itinakwil mo’t kinapootan ang iyong pinahiran.

⁴⁰ Winalang-saysay mo ang iyong tipan sa kanya. Nilapastangan mo ng dumi ang kanyang korona.

⁴¹ Winasak mo ang kanyang muog. Dinurog mo ang kanyang mga kuta. ⁴² Ninanakawan tuloy siya ng lahat ng dumaan. Nilalait siya ng mga kalapit niya.

⁴³ Itinaas mo ang kanang kamay ng kanyang mga kalaban; at pinaligaya mo pa sila.

⁴⁴ Pinapurol mo ang talim ng kanyang tabak; hindi ka pumapanig sa kanya sa labanan.

⁴⁵ Inalisan mo siya ng luwalhati; itinumba mo sa lupa ang trono niya.

⁴⁶ Pinaikli mo ang araw ng kanyang kabataan; sinuotan mo siya ng kahihyan.

⁴⁷ Hanggang kailan, Panginoon? Magtatago ka ba magpakailanman? Hanggang kailan magliliyab ang poot mo?

⁴⁸ Alalahanin mo kung gaano kaikli ang aming buhay, kung gaano karupok ang lahat ng taong nilikha mo!

⁴⁹ Sino’ng tao ang mabubuhay ng walang kamatayan, at may kapangyarihang umiwas sa kapahamakan?

⁵⁰ Nasaan na, O Diyos, ang pag-ibig mo mula pa sa una, ang pangako mong tapat kay David?

⁵¹ Alalahanin mo, O Panginoon, napa-hiya ang lingkod mo. Pasan-pasan ko ang kahihyan ng bayan mo,

⁵² Walang tigil na nangungutya ang mga kalaban, O Panginoon, lagi nila akong hinahabol.

⁵³ Purihin ang Panginoon magpakailanman! Amen! Amen!

SALMO 90 (89)

Parang buntong-hiningang lumilipas ang aming mga araw. Maikli at marupok ang ating buhay sa lupa sa harap ng Diyos na walang hanggan at walang pagbabago. Siya ang ating kanlungan at siya ang makapagbibigay-kabuluhan sa ating buhay. Hingin natin sa kanya na puspusin ito ng kanyang karunungan sa pagmamahal, pagpupuri, at paglilingkod sa kanya.

¹ Panginoon, ikaw ang naging kanlungan namin sa lahat ng salinlahi.

² Bago pa binuo ang mga bundok, bago pa nilikha ang lupa't daigdig, mula sa walang simula hanggang sa walang wakas, ikaw ang Diyos.

³ Ginagawa mong alabok muli ang mga tao, at sinasabi mo: "Magbalik kayo, mga anak ng tao!"

⁴ Ang sanlibong taon sa iyong paningin ay parang kahapon lamang na nagdaan, o tila isang pagpupuyat sa gabi.

⁵ Para mo silang inilubog sa tulog, na sa umaga'y mga bagong sibol na damo.

⁶ Sariwa't namumulaklak pa sila sa umaga, ngunit sa gabi'y nalalanta at natutuyo.

⁷ Nililipol kami ng iyong galit, lubhang takot kami sa iyong poot.

⁸ Nakalantad ang lahat ng aming kasalanan at lihim sa harap mo.

⁹ Ang mga araw nami'y lumilipas sa ilalim ng iyong poot. Saglit lamang at tapos na ang buhay namin.

¹⁰ Pitumpung taon ang buhay namin, o walumpu kung kami'y malusog. Ngunit ito'y puno ng lungkot at ligalig, dagling lumilipas at kami'y napapadpad.

¹¹ Sino'ng nakatatalos ng iyong galit? Sino'ng laging handa sa iyong poot?

¹² Kayat turuan kaming bilangin nang wasto ang aming mga araw upang matamo namin ang karunungan sa puso.

¹³ Bumalik ka, Panginoon! Hanggang kailan pa? Mahabag ka sa iyong mga lingkod.

¹⁴ Puspusin mo kami ng iyong pag-ibig sa pagbubukanliwayway nang kami'y malugod buong araw.

¹⁵ Paligayahin mo kami katumbas ng mga araw na pinahirapan mo kami, ng mga taon na naranasan namin ang ligalig.

¹⁶ Masaksihan nawa ng iyong mga lingkod ang gawa mo, at ng kanilang mga anak ang kaluwalhatian mo.

¹⁷ Sumaamin nawa ang paglingap ng Panginoong aming Diyos, at pagpalain nawa ang gawa ng aming mga kamay.

SALMO 91 (90)

Panggabing panalangin. Panalanging dinarasal nang may katiyakan ng mananampalataya: ipinagsasanggalang ng Diyos ang nananalig sa kanya.

Iniuukol ang salmong ito sa mga peregrinong nagpapalipas ng gabi sa mga patyo ng Templo. Parang mga bisita sila roon ni Yawe: patuloy niya silang ika-kanlong.

¹ Ikaw na nakatira sa tahanan ng Kataas-taasan,

na naninirahan sa lilim ng Makapangyarihan,

² sabihin mo sa Panginoon: "Kanlungan ko at muog ang aking Diyos, nananalig ako sa kanya."

³ Ililigtas ka niya sa silo ng nambibitag at sa nakamamatay na salot.

⁴ Ipagsasanggalang ka't kakanlungan ng kanyang mga pakpak.

Kalasang at tanggulan ang kanyang katapatan.

⁵ Di mo katatakutan ang kilabot sa gabi,

ni ang mga palasong lumilipad sa araw
⁶ni ang mamumuksang gumagala sa gabi,
 ni ang salot na pumapatay sa katanghalian.

⁷Malugmok man sa iyong tabi ang sanlibo,
 sa kanan mo ang sampunlibo,
 hindi ka maaano.

⁸Sapat na'ng tingnan mo't pagmasdan lamang
 kung paanong ginagantihan ang tampalasan.

⁹Dahil sa umaasa ka sa Panginoon
 at ang Kataas-taasan ang iyong kanlungan.

¹⁰Walang kasamaang sasapit sa iyo,
 walang salot na lalapit sa kulandong mo.

¹¹Pagkat uutusan niya ang kanyang mga anghel
 upang alagaan ka sa iyong mga daan.

¹²Bubuhatin ka nila sa kanilang mga kamay
 upang hindi matisod ang paa mo sa bato.

¹³Mga ahas ang iyong yayapakan,
 yuyurakan mo ang malaking leon at ang dragon.

¹⁴Sabi ng Panginoon: "Dahil sa akin siya kumakapit,
 ililigtas ko siya.

Dahil kinikilala niya ang aking pangalan,
 ipagtatangkol ko siya."

¹⁵Kapag siya'y tumawag, tutugon ako sa kanya.
 Sumasakanya ako sa kapighatian, ililigtas ko siya at
 bibigyang-dangal.

¹⁶Pagkakalooban ko siya ng mahabang buhay
 at ipakikita ko sa kanya ang aking pagliligtas."

SALMO 92 (91)

Sinabi ng martir na si San Policarpio sa mga humahatol sa kanya: "Paano ko maisusumpa si Kristo? Walumpung taon siyang laging mabuti sa akin." Ang mga santo ang nag-iiwan ng pinakatumatagal na impluwensiya sa kasaysayang pantao.

Tutubong parang palmera ang taong banal. Sigla ng taong ang buhay ay sa katapatan nakasalalay. Nakita na niya ang pagbagsak ng maraming kayamanan at kaluwalhatian.

²Mabuti ang magpasalamat sa Panginoon,
 at umawit sa pangalan mo, O Kataas-taasan;

³ang magpahayag sa umaga ng pag-ibig mo
 at sa gabi pa ng katapatan mo

⁴sa saliw ng sampung bagting at ng lira,
 sa tugtugin ng alpa.

⁵Pinaliligaya ako ng iyong mga gawa, Panginoon,
 galak akong napapaawit sa gawa ng iyong mga
 kamay.

⁶Napakadakila ng mga gawa mo, Panginoon,
 napakalalim ng iyong mga kaisipan!

⁷Hindi iyon matatalos ng walang-muwang;
hindi mauunawaan ng hangal.

⁸Kahit sumibol man ang tampalasan
at lumago tulad ng damo ang masasama,
mawawala sila magpasawalang hanggan.

⁹Ngunit ikaw, Panginoon, ay dakila
magpakailanman.

¹⁰Malilipol ang mga kaaway mo, Panginoon,
totoong ang mga kaaway mo ay malilipol.
Wawatak-watakin ang mga gumagawa ng masama.

¹¹Pinalalakas mo ako tulad ng toro
pinapahiran mo ako ng sariwang langis.

¹²Nakikita ko na ang pagbagsak ng aking mga
kaaway
at nabalitaan ko na ang kanilang katapusan.

¹³Lalagong parang palmera ang matuwid,
tutubong tulad ng sedro ng Lebanon.

¹⁴Nakatanim sa bahay ng Panginoon,
sila'y mananagana sa mga patyo ng ating Diyos.

¹⁵Mamumunga pa rin sila kahit na tumanda;
mananatili silang luntian at sariwa,

¹⁶upang maipahayag: "Ang Diyos ay matuwid.
Siya ang aking Bato na walang kasamaan."

SALMO 93 (92)

Naghahari ang Diyos sa pamamagitan ni Kristong muling nabuhay, na siya nang gumagabay sa mga puwersa ng kasaysayan.

Narito ang isa sa mga salmong nagpapahayag ng pagkahari ni Yawe (tingnan ang mga Salmo 95-96, 97, 98, 99): ipinagbubunyi siya bilang Maykapal ng sanlibutan. Pero huwag tayong magkamali; ang pangwakas na paghaharing ito sa buong kalupaan ay walang kinalaman sa "Kahariang" ipinahahayag ni Jesus, na narito na ngayon sa kasaysayang pantao.

Naghahari ang Panginoong nadaramitan ng kadakilaan.

Naghahari ang Diyos bilang maylikha ng sanlibutan.

¹Naghahari ang Panginoon, nararamtan ng
karilagan!

Siya'y nararamtan at nabibigkisan ng lakas.

Matatag na ang daigdig, di na matitinag.

²Mula pa noon ang trono mo'y matibay nang itinayo
ikaw ay nagbuhat pa sa walang simula.

³Tumaas ang mga ilog, O Panginoon;
nilakasan ng mga ilog ang kanilang dagundong;
nilakasan ng mga ilog ang kanilang paghampas.

⁴Malakas kaysa dagundong ng malalaking tubig,
malakas pa kaysa mga daluyong sa dagat,
makapangyarihan ang Panginoon sa kaitaasan.

⁵Matatag ang iyong mga kautusan.

Nararapat sa bahay mo ang kabanalan,

O Diyos, hanggang sa mga araw na walang
hanggan.

SALMO 94 (93)

Laban sa masasamang pinuno. Naniniwala tayo sa pagtubos, maniwala rin tayo sa paghuhukom. Ngunit bago pa man ang anumang paghuhukom, ang Diyos ang siyang nangangalaga sa lahat.

¹ O Diyos ng paghihiganti, O Diyos na gumaganti, magpakita ka!

² Bumangon ka, O Hukom ng daigdig! Ibigay mo ang nararapat sa palalo!

³ Hanggang kailan, O Panginoon, hanggang kailan magmamataas ang tampalasan?

⁴ Walang-galang sila kung magsalita, ipinagmamalaki ang kanilang kabuktutan.

⁵ Nilulupig nila ang bayan mo, O Panginoon, pinahirapan nila ang iyong pamana.

⁶ Kinakatay nila ang balo't dayuhan, pinapatay nila ang mga ulila. ⁷ Anila: "Walang nakikita ang Panginoon; walang pakialam ang Diyos ni Jacob."

⁸ Alamin ninyo ito, mga hangal! Kailan pa kayo dudunong, mga walang isip sa bayan?

⁹ Di ba makaririnig ang lumikha ng tainga? Di ba makakakita ang bumuo ng mata?

¹⁰ Siya na nagtutuwid sa mga bansa at nagtuturo sa tao, hindi ba siya magpaparusa?

¹¹ Alam ng Panginoon ang iniisip ng tao. Alam niyang sila'y walang kabuluhan.

¹² Mapalad ang taong binibigyan mo ng aral, Panginoon, ang tinuturuan mo ng iyong Batas. ¹³ Binibigyan mo siya ng ka-

payapaan hanggang sa maigawa ng hukay ang tampalasan.

¹⁴ Hindi itatakwil ng Panginoon ang kanyang bayan. Hindi niya pababayaan ang kanyang pamana.

¹⁵ Babalik sa Makatarungan ang paghatol at susunod sa kanya ang may matuwid na puso.

¹⁶ Sino'ng babangon sa akin laban sa masasama? Sino'ng titindig para sa akin laban sa nagsisigawa ng kabuktutan?

¹⁷ Kung hindi ako iniligtas ng Panginoon, sana'y nakatira na ako sa libingan.

¹⁸ Tuwing nasasabi ko: "Nadudulas na ang aking paa!" ang pag-ibig mo, Panginoon, ang umaalalay sa akin.

¹⁹ Pag malaki na ang aking pagkabalisa, pinasisigla ng iyong aliw ang kaluluwa ko.

²⁰ Makapapanig ba sa iyo ang hukuman ng kasamaan kung pagdurusa ang hatol nito sa ngalan daw ng katarungan?

²¹ Sinasalakay nila ang buhay ng matuwid. Hinahatulan ang walang sala.

²² Ngunit ang Panginoon ang naging muog ko, siya ang bato ko sa aking kanlungan.

²³ Siya ang gaganti sa kanilang kasamaan; lilipulin niya sila sa kanilang kabuktutan. Malilipol sila ng Panginoong ating Diyos.

SALMO 95 (94)

Halina't umawit tayo sa Panginoon. Sa pagpupuri natin sa Diyos, maging handa tayong makinig sa kanyang mga salita at sikapin nating sumunod sa kanyang kalooban sa ating buhay sa araw-araw.

Naaangkop dito ang panalangin ni P. Teilhard de Chardin:

Sa malayo'y katatapos lamang sinagan ng araw ang malayong hangganan ng unang Silangan. Minsan pa'y muling nagigising ang buhay na balat ng lupa sa ilalim ng magalaw na buhos ng mga sinag nito, nanganginig at muling sinisimulan ang kahanga-hanga

¹ Halina't umawit tayo sa Panginoon, ipagbunyi natin ang Bato ng ating kaligtasan.

² Magsilapit tayo sa kanya nang may pasasalamat at mga awit.

³ Sapagkat ang Panginoon ay dakilang Diyos, ang Haring dakila sa lahat ng mga diyos.

niyang gawain. O Diyos ko, iaalay ko sa iyo ang inaasam na ani ng unang pagsisikap na ito. Ihaharap ko sa iyo sa aking kopa ang dagta ng lahat ng bungang dudurugin ngayon.

O Panginoon, dadalhin ko sa iyong harapan ang kaibuturan ng aking kaluluwa. Bukas na bukas ito sa lahat ng puwersang papailanlang sa isang iglap sa lahat ng dako ng daigdig at magtatagpong lahat sa Espiritu. Nang unang panahon, dinala sa iyong templo ang mga unang bunga ng ani at pinaka-magaganda sa mga kawan. Ang handog na talaga mong inaasahan, na kailangan mo sa lahat ng araw sa isang mahiwagang paraan para mawala ang iyong gutom, para mapawi ang iyong uhaw ay walang iba kundi ang pag-unlad ng mundong ibinubunsod ng pangkalahatang kaunlaran.

Tanggapin mo, Panginoon, ang buong ostiyang ito na iniaalay sa iyo ng Sangkinapal sa bagong bukanliwayway, dahil sa pagiging kaakit-akit mo. Alam kong isang malaking pagkabulok lamang sa ganang sarili ang tinapay na aming pagsisikap. Ang alak na aming pighati ay tinunaw na inumin lamang. Ngunit sa kaibuturan ng walang kaayusang masang ito ay naglagay ka – sigurado ako sapagkat nararamdaman ko – ng di-mapigilan at nagpapabanal na pagnanasa na nagpapasigaw sa aming lahat mula sa masama hanggang sa matapat: “Panginoon, pag-isahin mo kami.”

SALMO 96 (95)

Di gaano sa ningning ng sanlibutan nakasalalay ang lipunang pantao kundi sa katarungang lumuluwalhati sa Diyos: nagagalak ang sangnilikha sa pagtatatag ng Diyos ng kanyang kaharian sa piling natin. Oo, kagalakan ng sanlibutang hanggang sa panahong iyon ay winasak ng ating labis na ambisyon. Kagalakan ng mga bansang nadiskubre kung bakit sila umiiral.

Narito ang isang panalangin ng Gitnang Panahon: Naghahari si Kristo mula sa Krus.

Sinabi ng magnanakaw: “Alalahanin mo ako, Panginoon, pagsapit mo sa iyong kaharian.” Nakita ka niya sigurong nagbibigay ng paningin sa mga bulag o bumubuhay sa mga patay. Marahil ay hindi ka niya sinamba noon. Pero sinamba ka niya nang makita ka niyang nakabitin sa punungkahoy: “Alalahanin mo ako, Panginoon, pagsapit mo sa iyong kaharian.” Ang hindi nakayang gawin ng iyong mga himala ay nagawa ng iyong krus. Sa krus ka niya mas tiyak at mas lubos na nakilala kaysa pangangaral at mga milagro. Kapangyarihan ng krus, tagumpay ng ipinako!

⁴ Nasa kamay niya ang kalaliman ng lupa, sa kanya ang kataasan ng mga bundok.

⁵ Sa kanya ang dagat, pagkat siya ang may gawa nito, at ang lupang hinubog ng kanyang kamay.

⁶ Halina't sumamba tayo; magsiyuko at lumuhod sa harap ng Panginoong sa ati'y lumikha.

⁷ Siya ang ating Diyos at tayo ang bayan ng kanyang pastulan, ang kawan na kanyang pinangangalagaan.

Kung marinig ninyo ngayon ang tinig niya,

⁸ huwag patigas ang inyong puso tulad sa Meriba, tulad nang araw na iyon sa Massa sa disyerto,

⁹ nang subukin ako ng mga magulang ninyo. Sinubok nila ako kahit nakita na nila ang aking gawa.

¹⁰ Apatnapung taon akong nagdamdam sa lahing iyon.

Kaya sinabi ko: “Sila'y isang bayang may pusong ligaw,

kay at ang daan ko'y lingid sa kanila.”

¹¹ Sa galit ko sumumpa ako:

“Hindi sila makapapasok sa pahingahan ko!”

Mahal ng Diyos ang katarungan.

¹ Awitan ang Panginoon ng bagong awit

Awitan ang Panginoon, O sang kalupaan

² Awitan ang Panginoon, purihin ang pangalan niya Araw-araw ipahayag ang kanyang pagliligtas.

³ Ipahayag sa mga bansa ang kanyang luwalhati, sa mga bayan ang kanyang mga himala.

⁴ Kay dakila ang Panginoon, marapat purihin, higit sa lahat ng diyos, dapat katakutan.

⁵ Diyus-diyusan lamang ang mga diyos ng mga bansa Ang Panginoon ang gumawa sa langit,

⁶ Nasa harap niya ang luwalhati at kadakilaan, nasa kanyang kanlungan ang lakas at kagandahan.

⁷ Mag-alay sa Panginoon, kayong mga bayan, mag-alay sa Panginoon ng luwalhati at lakas.

⁸ Ialay sa Panginoon ang luwalhati ng pangalan niya Magdala ng mga alay! Tumuloy sa kanyang liwasan!

Napakabuting Panginoon, ano'ng sagot mo sa magnanakaw na sumasamo? "Ngayon di'y makakasama kita sa Paraiso."

⁹ Sambahin ang Panginoon sa ningning ng kabanalan!

Mangatal sa harap niya, O buong sangkalupaan.

¹⁰ Sabihin sa mga bansa: "Naghahari ang Panginoon!"

Matatag na ang daigdig; di mo mayayanig.

Ginagawa niya sa mga bansa ang katarungan.

¹¹ Magalak ang langit, magsaya ang lupa

magbunyi ang dagat at lahat ng nilalaman!

¹² magdiwang ang bukirin at lahat ng bunga!

umawit naman sa tuwa ang mga puno ng gubat!

¹³ Sa harap ng Panginoon! Darating siya.

Darating siya upang maghukom sa lupa.

¹⁴ Makatarungan siyang huhukom sa mundo, makatotohanan siya sa mga bansa.

SALMO 97 (96)

Kalimitan, nahihirapan tayong maki-bahagi sa sigla at galak ng salmista na malinaw na nakikita ang mundong hinati sa mabubuti at masasama. Nakikita naman natin ang mundo na natatakpan ng ulap, na ang bawat isa'y may kanyakanyang dahilan at bahagi sa kasamaan. Gayunpaman, pansamantala lamang ang kalituhang ito: may mabuting binhi at may damo, at pumupunta ang bawat isa sa mas gusto niya. Kinamumuhian ng Diyos ang kasamaan kung paanong minamahal niya ang kanyang sarili, at dapat wasakin ang anumang hindi makababalik sa Diyos.

Naghahari ang Diyos at naglalaho ang mga diyus-diyusan.

Tinatanglawan niya ang taong matuwid. Naghahari ang Diyos kay Kristong muling nabuhay.

¹ Naghahari ang Panginoon, magsaya ang lupa! Maggalakang malalayong kapuluan.

² Ulap at kadiliman ang nakapaligid sa kanya; katarungan at katwiran ang kinatatayuan ng kanyang trono.

³ May apoy na nangunguna sa kanya, upang lamunin ang kaaway niya sa paligid

⁴ Tinatanglawan ng kidlat niya ang daigdig; nagmamasid ang lupa at nangangatal.

⁵ Parang pagkit, natutunaw ang mga bundok sa harap ng Panginoon ng sangkalupaan.

⁶ Ipinahahayag ng langit ang kanyang katarungan.

at nakikita ng mga bansa ang kanyang kaluwalhatian.

⁷ diyus-diyosan, ang nagmamalaki ng walang kahalagahan

Yumuko sa kanya, kayong lahat na mga diyos!

⁸ Naririnig ng Sion at nagdiriwang, ang mga bayan ng Juda ay nagbubunyi dahil sa iyong mga hatol, O Panginoon.

⁹ Sapagkat ikaw ang Kataas-taasan sa sanlibutan higit na mataas kaysa lahat ng diyos.

¹⁰ Mahal ng Poon ang namumuhi sa kasamaan.

Iningatan niya ang buhay ng mga tapat sa kanya at inililigtas sila sa kamay ng masasama.

¹¹ May tanglaw na ilaw para sa matuwid,
 may ligaya para sa tapat na puso
¹² Magsaya sa Panginoon, kayong mga matuwid
 at purihin ninyo ang banal niyang pangalan!

SALMO 98 (97)

Umawit ng bagong awit sa Panginoon. Nakita ng sang-katauhan ang daan tungo sa kanyang paglaya at kaligtasan:
 - sa pagdating ni Kristong Diyos na naging tao,
 - sa kanyang pagkabuhay.

¹ Awitan ang Panginoon ng bagong awit
 pagkat gumawa siya ng mga himala.
 Nagtagumpay ang kanyang kanang kamay,
 ang banal na kamay niya.

² Ipinakita ng Panginoon ang kanyang pagliligtas,
 inihayag ang kanyang katarungan sa mga bansa.

³ Naaalaala niya ang pag-ibig niya't katapatan niya
 sa Israel.

Nakita ng buong sangkalupaan ang pagliligtas ng
 ating Diyos.

⁴ Magpuri kayo, sangkalupaan! Magbunyi, umawit at
 tumugtog kayo!

⁵ Tumugtog kayo sa Panginoon sa saliw ng alpa,
 sa saliw ng alpa't sa tinig ng awitan,

⁶ sa trumpeta at sa tunog ng tambuli:
 magbunyi sa harap ng Haring Diyos!

⁷ Magbunyi ang sagot at ng nilalaman,
 ang daigdig at lahat ng tumatahan,

⁸ Pumalampak ang mga ilog,
 umawit ang mga bundok.

⁹ Sa harap ng Panginoon! Darating siya!
 Darating siya upang maghukom sa lupa,
 makatarungan siyang huhukom sa mundo,
 tapat siya sa mga bansa.

SALMO 99 (98)**Banal ang Panginoon.**

¹ Naghahari ang Panginoon at nanga-
 ngatal ang mga bansa. Nakaluklok siya
 sa mga kerubin; nayayanig ang lupa.

² Dakila ang Panginoon sa Sion; nilu-
 luwalhati siya sa lahat ng bansa.

³ Pinupuri ang iyong dakila't kasindak-
 sindak na Pangalan. Siya ay banal!

⁴ Makapangyarihan ang hari; kataru-
 ngan ang kanyang minamahal. Ikaw ang

99. Oo, siya'y banal! Tatlong beses lilitaw ang bulalas na ito sa salmo. Tingnan natin ang pangitain ni Isaías kung gusto nating malaman ang kahulugan ng salitang "banal."

Ayon sa ilan, ang ibig sabihin nito'y: lubos na naiiba ang Diyos, nakabukod sa hindi "kanya," siya ang "lubos na iba." Gayon nga. Pero kailangang idagdag dito ang

nagtatag ng katarungan. Katarungan at katwiran ang ipinalagay mo kay Jacob.

⁵Dakilain ang Panginoong ating Diyos. Sambahin siya sa tuntungan ng kanyang mga paa. Siya ay Banal!

⁶Kabilang sina Moises at Aaron sa kanyang mga pari. Si Samuel ang tumawag sa Pangalan niya. Tumawag sila sa Panginoon at sila'y tinugon niya.

⁷Kinausap niya sila sa haliging ulap.

Tinupad nila ang kanyang mga batas at ang kautusang ipinagkaloob niya.

⁸Panginoong aming Diyos, sinagot mo sila. Mapagpatawad kang Diyos sa kanila kahit pinarurusahan mo ang kanilang mga pagkakasala.

⁹Dakilain ang Panginoong ating Diyos at sambahin siya sa kanyang banal na bundok, dahil sa banal ang Panginoong ating Diyos.

SALMO 100 (99)

Ipagbunyi ang Panginoon, sangkalupaan. Awitan ng sangkalupaan ang Panginoon! Maglingkod sa Diyos nang buong sigla.

¹O sangkalupaan, ipagbunyi nang may galak ang Panginoon!

²Maglingkod sa Diyos nang buong sigla. Humarap sa kanya nang may awit na masaya.

³Kilalanin na ang Panginoon ay Diyos. Nilikha niya tayo at tayo ang kanyang bayan, ang kawan ng kanyang pastulan.

⁴Pumasok sa kanyang mga pintuan nang may pasasalamat, sa kanyang mga liwasan nang may papuri. Magpasalamat sa kanya at magpuri sa kanyang pangalan!

⁵Sapagkat mabuti ang Panginoon. Walang hanggan ang kanyang pag-ibig. Nananatili sa sali't saling lahi ang kanyang katapatan.

SALMO 101 (100)

Inuusisa ng hari ang kanyang konsiyensiya. “Lalakad ako sa landas ng katarungan, kailan mo naman ako pupuntahan?” Sa simula ng kanyang trabaho sa araw-araw, balak ng mananampalataya na mamuhay ayon sa katotohanan at makibaka para sa katarungan, habang hinihintay ang pagdating ng Panginoon.

¹Kabutihan at katarungan ang awit ko sa iyo, Panginoon. Aawitan kita.

²Susundin ko ang landas ng malinis ang puso, kailan mo ako sasalubungin? Taglay ko ang karangalan ng puso ko sa loob ng aking sambayanan,

³Walang kasuklam-suklam ang maitapat sa mga mata ko, kinasusuklaman ko ang gawi ng mga di-tapat, hindi nila ako maaakit.

⁴Malayo sa akin ang suwail na puso, wala akong kinikilalang masama.

⁵Sino man ang palihim na naninirangpuri sa kapwa'y patatahimikin ko, ang hambog at mayabang kung makatingin ay hindi ko mapagtitiisan.

⁶Mga mata ko'y nakatuon sa mga tapat ng bayan, mamalagi sila sa akin. Maglingkod sa akin ang lumalakas sa landas ng walang-sala.

kahulugan para sa atin ng salitang “mataas na boltahe”: isang mahiwagang lakas na sumisira sa lahat ng makinarya, humihila sa lahat ng nasa paligid nito, at kumu-kuha ng mga kislap sa mga bagay na akala nati'y hindi aktibo, nagpapabagsak sa sinumang lumapit dito (2 S 6:7).

Ang kataas-taasang kabanalang ito ay may kagandahang nag-iwan sa ating walang-imik sa pamamagitan ng pag-ibig na gumagapi sa ating panlalaban at nakasasakal

na kabigatan. Hindi nito mapipigilan ang Diyos na ibigay nang buong-buo ang kanyang sarili sa atin sa walang-hanggang kasal. Ang tunay na takot sa Diyos, ang pagkabighani natin sa kanyang hiwaga (na isasabuhay natin magpasawalang-hanggan) ay walang kinalaman sa takot o pagsuway. Ngunit ang kasindak-sindak na mukha ng kamatayan – na kailangan para bumalik sa Diyos – ay nakatutulong sa ating kalkulahan ang agwat niya sa atin.

⁷Hindi makakatira sa tahanan ko ang manlilinlang, hindi makakatayo sa harap ko ang sinungaling.

⁸Uma-umaga'y sisiraan ko ang masasama sa lupa, tatangalin ko Lunsod ng Panginoon ang lahat ng gumagawa ng masama.

SALMO 102 (101)**Panalangin ng nagdadalamhati.**

²Panginoon, dinggin ang aking pagdaing. Umabot nawa sa iyo ang aking sigaw.

³Sa araw na ako'y gipit, huwag mong ilayo at itago sa akin ang mukha mo. Sa araw na tawagin kita, makinig ka't tumugon agad!

⁴Naglalahong usok ang mga araw ko. Nauupos na uling ang mga buto ko.

⁵Nalalantang damo ang nanunuyo kong puso. Nakakaligtaan ko na ang kumain, ⁶dahil sa kakadaing ko. Halos bu'to't balat na lang ako.

⁷Ako'y tila kuwago sa ilang, tulad ako ng kuwago sa guho.

⁸Nagpupuyat at dumadaing ako, tulad ng ibong nangungulila sa bubong.

⁹Maghapon akong inaalipusta ng mga kaaway, isinusumpa ako ng mga may galit sa akin.

¹⁰Abo ang kinakain ko, naghalo ang luha sa aking inumin, ¹¹dahil sa poot at galit mo, inangat at ibinagsak mo ako.

¹²Anino sa gabi ang mga araw ko, at ako, tulad ng damo'y nalalanta.

¹³Gayon pa man, Panginoon, magpakailanman ka maghahari, maaalala ka sa lahat ng sali't salin-lahi.

¹⁴Bumangon ka. Mahabag sa Sion. Panahon na upang ipamalalaskas sa kaniya ang iyong awa.

¹⁵Mga bato niya'y hinahangaan ng mga lingkod mo, nahahabag sila sa kanyang alabok.

¹⁶Igagalang ng mga bansa ang iyong pangalan, O Panginoon. Igagalang ng mga hari ang luwalhati mo.

¹⁷Itatayo muli ng Panginoon ang Sion, lilitaw siya sa kanyang luwalhati, ¹⁸sasagutin niya ang panalangin ng mga sawimpalad, hindi niya tataggihan ang kanilang panawagan.

¹⁹Itala ito para sa susunod na salinlahi, magpupuri sa Diyos ang makabagong bayan.

²⁰Mula sa itaas ng sanktuwaryo niya, tutunghay ang Panginoon, mula sa langit pagmamasdan niya ang lupa,

²²upang ipahayag sa Sion ang pangalan ng Panginoon at sa Jerusalem ang kapurihan niya, ²³kapag nagtipon na ang mga bansa't kaharian pa upang sambahin ang Panginoon.

²⁴Habang ako'y nasa daan nanghina ako, umiikli ang mga araw ko.

²⁵Sinabi ko: "Diyos ko, huwag mong kunin ang buhay ko sa kalagitnaan nito; samantalang sa iyo nama'y walang hanggan.

²⁶Mula pa sa simula itinatag mo na ang lupa. Gawa ng iyong mga kamay ang kalangitan.

²⁷Mawala man sila ikaw ay mananatili. Maluluma silang lahat na tulad ng damit. Tulad ng kasuotan papalitan mo sila at itatabi. ²⁸Ngunit di ka magbabago; walang katapusan ang mga taon mo.

²⁹Ang mga anak ng mga lingkod mo'y maninirahang panatag. Mananatili magpakailanman sa harap mo ang mga supling nila.

102. Dalawang tula ang pinagsama sa salmong ito: ang panalangin ng maysakit na pinabayaan at ang panalangin para sa muling pagtatayo ng Jerusalem.

Sinasabi ng b. 10: *Pagkain ko'y abo*, na ibig sabih'y: Nag-aayuno ako, hindi kumakain ng tinapay at naglalagay ng abo sa buong katawan.

SALMO 103 (102)

Masaganang pagpapala ang ibinibigay sa iyo ng Panginoon. Tinitingnan ng salmong ito ang Diyos, ang tao at ang awa ng Diyos para sa tao: mula sa tatlong ito isinisilang ang papuri.

¹Purihin ang Panginoon, O kaluluwa ko. Purihin ng buong loob mo ang banal niyang pangalan.

²Purihin ang Panginoon, O kaluluwa ko. Huwag mong kalimutan ang lahat niyang kabutihan. ³Siya ang nagpapatawad ng lahat mong kasalanan, ang nagpapagaling sa iyong sakit, ⁴ang humahango ng buhay mo sa hukay, ang nagkokorona sa iyo ng pagmamahal at habag ⁵ang nagpapabusog sa iyo habang buhay tulad ng agila muli kang bumabata.

⁶Makatarungan ang Panginoon, may karapatan siya para sa api, ⁷ibinatid niya ang kanyang daan kay Moses, at sa bayan ng Israel ang kanyang gawa.

⁸Mapagmahal at mahabagin ang Panginoon, hindi madaling magalit at sagana sa pag-ibig.

⁹Hindi siya palaging nanunumbat, hindi siya nagtatanim ng sama ng loob.

¹⁰Hindi ayon sa kasalanan natin kung makiugnay siya, hindi dahil sa pagkukulang natin kung makitungo siya.

¹¹Kung gaano kalayo ang silangan sa kanluran, gayundin kung pawiin niya sa atin ang mga kasalanan natin.

¹³Gaya ng isang ama na nagmamahal

sa anak, gayundin ang habag ng Panginoon sa mga may takot sa kanya.

¹⁴Batid niya kung papaano tayo binuo, ginugunita niyang alabok tayo.

¹⁵Ang tao, mga araw niya'y tulad ng damo, tulad ng bulaklak sa parang, nalalanta, ¹⁶naglalaho siya sa ihip ng hangin, hindi na siya makikilala ng kinalalagyan niya.

¹⁷Ngunit ang pagmamahal ng Panginoon ay magpasawalang-hanggan para sa mga may takot sa kanya, ang katarungan niya'y para sa mga anak ng mga anak nila, ¹⁸para sa mga tumutugon ng kanyang tipan at sa mga may alaala pang sumunod sa mga utos niya.

¹⁹Sa langit itinatag ng Panginoon ang trono niya, kaharian niya'y naghahari sa lahat.

²⁰Purihin ang Panginoon, o kayong mga anghel, kayong malalakas na bayani, kayong tumutugon ng salita niya, kayong nakikinig sa wika niya.

²¹Purihin ang Panginoon, kayong mga hukbo niya, kayong mga lingkod niya, kayong gumagawa ng kalooban niya.

²²Purihin ang Panginoon, kayong nilikha niya, kayong sinasakop niya. Purihin ang Panginoon, O Kaluluwa ko.

103. Sa kanyang pinagmulan at pagiging marupok, ang tao ay "alabok". Nalalanta siyang parang damo sa bukid. Pero gawa rin siya ng Diyos at kanyang anak. Higit sa lahat ang Diyos ang Makapangyarihan sa lahat. Ngunit ang magmahal nang walang limitasyon at ang papagalabin ang apoy ng kanyang pag-ibig sa kanyang lagalab ang tunay niyang kadakilaan. Ang "mahabag at magpatawad" ay tanging sa Diyos lamang.

Isang simple pero napakagandang larawan ang ginagamit ng salmista hinggil dito: ang kalawakang naghihiwalay sa langit at lupa, sa silangan at kanluran. Mas inilalarawan nito hindi ang kalawakan ng kanyang pagkadiyos kundi ng kanyang maawaing pag-ibig.

Maraming bagay ang nadidiskubre ng Kristiyano sa salmong ito:

- Mapagbigay ang Diyos hindi lamang dahil alam niyang tayo'y "alabok", kundi gusto niya mismong ma-

ranasan ito sa pagiging tao niya at sa pagtitiis ng mga hirap, kamatayan, at pati na ng tukso.

- Nagkaroon ng nakikitang anyo ang kanyang pagpapatawad: ang krus ni Jesucristo na itinaas sa mundo at sa kasaysayan hanggang sa wakas ng panahon.

- Naging panghabampanahon at panlahat ang pakikipagtipan niya sa Israel.

- Higit pa sa inaasahan ng salmista ang mga biyayang dumating sa atin sa pamamagitan ni Kristo. Ihahatid tayo sa buhay na walang hanggan ng katotohanan ng Ebanghelyo at ng grasya ng katubusan.

Ang pamamalagi ng Iglesya, ang "ulap ng mga saksi" ni Jesucristo - kahapon at ngayon - at ang panghuli'y ang karanasan natin sa Diyos sa mismong buhay natin: ilan lamang ang mga ito sa mga dahilan ng ating pananampalataya at pag-asa sa Diyos at pagdiriwang ng kanyang dakilang luwalhati.

SALMO 104 (103)

Hindi lamang sa Diyos galing ang lahat, kundi sa kanya rin ang lahat na nangungusap tungkol sa kanya. Mga atom, kalikasan, hugis at kulay, lahat ay singaw ng kanyang sariling yaman: ang liwanag ang *balabal* ng Diyos, ang mga ulap ang kanyang *karwahe*, ang langit ang kanyang *tolda* at nasa itaas nito ang kanyang *tahanan*. Ang kagandahan ng sanlibutan ay ang ulap na tumatakip sa kagandahan ng Diyos.

Bagamat meron tayo ngayong siyentipikong pananaw tungkol sa mundo, ang salmang ito na 2,500 taon na, ay may kabuluhan pa rin. Ang mundong kilala natin ay mas malawak, maraming sangkap at kamangha-mangha. Ngunit paano natin maiisip na binuo nito ang kanyang sarili o bunga ito ng isang aksidente?

Walang humpay na inaalalayan ng Diyos ang lahat ng nilalang, ang lahat ng hawak niya sa kanyang kamay. Ano kayang mangyayari sa kanila kung sa isang iglap ay bawiin niya ang kanyang Espiritu? Isipin natin ang nangyayari kapag may "brown-out": walang ilaw, walang kuryente, walang pagkilos: halos parang tumigil na sa paghinga ang mundo.

Ang optimismo nito ang isa pang katangian ng salmang ito. Mabuti ang lahat ng nilalang at may kaugnayan ang mga ito sa isa't isa sa maayos na paraan. Iniisa-isa ng salmista ang mga ito mula sa malalakas na puwersang pangkalawakan hanggang sa mga ibon, mababangis na hayop at mga isda. Humahanga siya at nagiging madamdamin. Ngunit higit sa lahat, may malalim na katangiang makatao ang salmang ito: nilikha ang lahat para sa tao.

"Hinubog ako ng Panginoon mula pa sa simula, mula pa sa umpisa, una pa sa lupa. Nang itinayo niya ang mga pundasyon ng lupa, nakaupo na ako sa kanyang tabi bilang arkitekto ng kanyang mga gawa. At ako ang kanyang kasiyahan araw-araw, na laging naglalaro sa harap niya. Ikinalugod kong libutin ang kanyang nilikha at nasiyahan ako sa mga anak ng tao." (Kas 8:23-31.)

Pinupuri ng sanlibutan ang lumikha sa kanya. Pinagmasdan ng sumasampalataya ang sanlibutang gawa ng Diyos at napupuspos siya ng paghanga at optimismo. Sa Diyos galing ang lahat, pero nilikha rin ang lahat para sa tao. At tinatapos ngayon ng Diyos ang kanyang paglikha sa pamamagitan ng paggawa ng tao at ningning ng kanyang mga saksi. "Isugo mo ang iyong Espiritung bumabago sa mukha ng lupa."

¹ Magpuri ka sa Panginoon, aking kaluluwa!
O Panginoon, aking Diyos, tunay na dakila ka.
Kamahalan at kaluwalhatian ang balabal mo.

² Nababalot ng liwanag na waring isang damit,
inilatag mo ang kalangitan na waring isang tolda.

³ Nagtatayo ka ng bahay sa tubig na nasa itaas.
Ginagawa mong karwahe ang mga ulap,
at sumasakay ka sa mga pakpak ng hangin.

⁴ Ginagawa mong mga sugo ang hangin,
at tagapaglingkod mo ang apoy at lagablab.

⁵ Pinatatag mo ang lupa sa saligan nito
at di ito mayayanig kailanman.

⁶ Tinakpan mo ito't dinamtan ng karagatan,
at sa mga bundok nag-iipon ang tubig.

⁷ Sa iyong bulyaw nagsiagos sila,
Sa tunog ng iyong kulog nagsitakbo sila.

⁸ Umaahon sila mula sa mga bundok,
at bumababa sa mga lambak
tungo sa pook na itinalaga mo;

⁹ may hangganan sila na di malalampasan
di na nila muling matakpan ang lupa.

¹⁰ Sa lambak pinadaloy mo ang mga bukal,
sa pagitan ng mga bundok sila umaagos

¹¹ upang makainom ang mga hayop sa parang
at mapawi ang uhaw ng mga asno.

¹² Sa baybayin nila nagpupugad ang mga ibon
at sa mga sanga sila nagsisiawit.

¹³ Buhat sa luklukan mo'y dinidilig mo ang mga bundok
at ang lupa'y sagana sa bunga ng iyong gawa.

¹⁴ Pinatutubo mo ang damo para sa baka,
at ang halaman na itanim ng tao
upang makakuha siya ng pagkain mula sa lupa,

¹⁵ alak na magpapasigla sa puso niya,
langis na magpapakinang sa kanyang mukha,
at tinapay na magpapalakas sa kanya.

¹⁶ Sagana sa dilig ang mga punungkahoy,
ang mga sedro ng Lebanon na kanyang itinanim.

¹⁷ Doon namumugad ang mga ibon,
namamahay ang tagak sa puno ng pino.

¹⁸ Sa kambing na mailap ang bundok na mataas,
sa kuneho naman ang mga talampas.

¹⁹ Ginawa mo ang buwan bilang tanda ng panahon;
talos ng araw ang oras ng paglubog niyon.

²⁰ Pinasasapit mo ang dilim at gumagabi na.
Gumagala ang lahat ng hayop sa gubat –

²¹ mga leong umuungol sa paghahanap ng huli,
naghahanap ng pagkain sa Diyos.

²² Pagsikat ng araw ay nagsisibalik sila
at sa kanilang lungga humihiga.

²³ Patuloy naman ang tao sa kanyang gawain,
nagtatrabaho hanggang sa gabi.

²⁴ O kaydami ng mga gawa mo, Panginoon!
Sa karunungan mo nilalang ang mga iyon.
Ang lupa'y puno ng likha mo!

²⁵ At ang malaki at malawak na dagat
ay naglalaman ng di mabilang na mga nabubuhay,
mga munti at malalaki.

²⁶ Doon dumaraan ang mga barko,
at ang Leviatan na ginawa mo upang makalaro.

²⁷ Silang lahat ay sa iyo umaasa
sa takdang panahon ng pagkain nila.

²⁸ Kanilang tinitipon ang ibinibigay mo sa kanila.
Kapag binuksan mo ang iyong kamay,
napupuno sila ng mabubuting bagay.

²⁹ Kapag itinago mo ang iyong mukha,
sila'y nawawala.

Kapag binawi mo ang hininga nila,
namamatay sila at bumabalik sa alabok.

³⁰ Kapag sinugo mo ang iyong espiritu,
nalilikha sila at binabago mo ang mukha ng lupa.

³¹ Nawa'y mamalagi ang luwalhati ng Poon
at siya'y matuwa sa kanyang mga gawa!

³² kapag tumititig siya sa lupa ito'y nanginginig;
kapag hinihipo niya ang bundok, ito'y umuusok.

³³ Aawit ako sa Panginoon sa buong buhay ko;
pupurihin ko ang Diyos habang ako'y nabubuhay.

³⁴Nawa'y kalugdan niya ang aking pagninilay-nilay at ako'y magagalak sa Panginoon.

³⁵Nawa'y malipol sa lupa ang makasalanan at mawala na ang mga masasama. Magpuri sa Panginoon, aking kaluluwa! Aleluya.

SALMO 105 (104)

Ang simula ng Sagradong Kasaysayan. Puwedeng maging isang panalangin ang pag-alaala sa lumipas: Kung sinisikap nating makita ang gawa ng Diyos at magpasalamat sa kanya. Dito tinatalakay ang simula ng Israel, mula kay Abraham hanggang kay Moises. Propetiko ang lahat ng pangyayari at nagpapahayag ng mga kagandahang-loob ng Diyos na tinatamasa natin ngayon.

¹Magpasalamat sa Panginoon. Tuma-wag sa kanyang ngalan. Ipabatid sa mga bayan ang kanyang mga gawa.

²Awitan siya! Awitan siya ng papuri! Ipahayag ang lahat niyang himala.

³Magalak kayo sa banal niyang pangalan. Matuwa ang mga pusong humahanap sa Panginoon.

⁴Umasa sa Panginoon at sa kanyang lakas; laging hanapin ang kanyang mukha.

⁵Laging isaisip ang kahanga-hanga niyang gawa, ang kanyang mga himala at ang mga pahayag ng bibig niya.

⁶O mga anak ni Abraham na kanyang lingkod, o mga anak ni Jacob na kanyang hinirang!

⁷Siya ang Panginoong ating Diyos! Sa buong sangkalupaan nasusunod ang mga pahayag niya.

⁸Magpakailanman niyang naaalaala ang kanyang tipan na pinaiiral niya sa sanlibong salinlahi, ⁹ang kasunduan niya kay Abraham, at ang kanyang pangako kay Jacob.

¹⁰Pinagtibay niya ito sa Jacob bilang kautusan, sa Israel bilang walang-hanggang tipan

¹¹nang sabihin niya: "Sa iyo ko ibibigay ang lupa ng Kanaan na nakatakdang pamana ninyo."

¹²Noong iilan pa lamang sila, talagang kakaunti sila at mga dayuhan, ¹³pagalagala sa mga bansa, palipat-lipat ng kaha-

ria't bayan. ¹⁴Hindi niya sila hinayaang maapi ninuman. Dahil sa kanila'y nagbala siya sa mga hari:

¹⁵"Huwag ninyong gagalawin ang aking mga pinagpala, huwag sasaktan ang aking mga propeta."

¹⁶Nagpadala siya ng taggutom sa lupain at sinira ang lahat ng panustos na pagkain. ¹⁷Nagpadala siya ng taong pina-una sa kanila, si Jose na ipinagbili bilang isang alipin.

¹⁸Nilagyan nila ng kadena ang kanyang mga paa, at sa bakal iniakma ang kanyang leeg, ¹⁹hanggang sa naganap ang kanyang hula at pinangatwiran siya ng salita ng Panginoon.

²⁰Ipinatawag siya at pinalaya ng hari, ang namumuno sa mga bansa. ²¹Ginawa siyang panginoon ng kanyang sambahayan at tagapamahala ng lahat niyang ari-arian. ²²Ginawa siyang tagapagsanay ng mga prinsipe at guro ng karunungan sa mga matatanda.

²³Pagkaraa'y dumating ang Israel sa Ehipto. Nanirahan si Jacob bilang dayuhan sa lupain ni Kam. ²⁴Pinarami ng Diyos ang kanyang bayan at pinalakas higit pa sa kanilang mga kaaway. ²⁵Pinapanibugho naman niya ang mga ito kayat nagbalak sila ng masama laban sa kanyang mga lingkod.

²⁶Sinugo niya si Moises na kanyang lingkod at si Aaron na kanyang hinirang.

²⁷Upang gawin nila ang mga tanda at himala sa lupain ni Kam.

²⁸Ipinadala niya ang pusikit at naging madilim, ngunit naghimagsik sila laban sa kanyang salita.

²⁹Ginawa niyang dugo ang kanilang tubig, at namatay ang kanilang mga isda.

³⁰Lumaganap sa lupain nila ang mga palaka, na nagsipasok pati sa mga silid ng hari.

³¹Nagwika siya at nagsidating ang mga langaw, napuno ng kuto ang buong lupain.

³²Sa halip na ulan, binagsakan niya sila ng yelo kasama ng nagsisiliyab na kidlat sa buong lupain.

³³Sinira niya ang mga ubas at igos at dinurog ang mga punungkahoy sa kanilang paligid.

³⁴Nagsalita siya at nagsirating ang dimabilang na mga balang at mga lukton ³⁵na lumamon sa lahat ng pananim at bunga sa kanilang lupa't bukirin. ³⁶Kasunod niyon ay pinatay niya ang mga pangnanay sa buong lupain, ang mga unang bunga ng kanilang pagkalalaki.

³⁷Inilabas sila na dala ang ginto at pilak. Wala ni isa man sa kanilang lipi ang nanghina.

³⁸Takot sa kanila ang Ehipto, kayat ikinatuwa nito ang kanilang paglisan.

³⁹Inilatag niya ang ulap na waring kurtina at ang apoy na nagbigay-liwanag sa gabi.

⁴⁰Sa kanilang hiling pinadalhan sila ng mga pugo at binusog sila ng tinapay mula sa langit.

⁴¹Biniyak niya ang bato at umagos ang tubig na parang ilog sa disyerto.

⁴²Sapagkat naalaala niya ang kanyang banal na pangako kay Abraham na lingkod niya.

⁴³Pinalabas niya ang kanyang hinirang na bayan nang may kasiyahan at masisiglang hiyawan.

⁴⁴Ibinigay niya sa kanila ang lupain ng mga bansa. Ipinamana sa kanila ang bunga ng pinagpaguran ng ibang mga bayan.

⁴⁵Subalit dapat nilang tuparin ang mga kautusan niya at sundin ang mga batas niya. Aleluya!

SALMO 106 (105)

Isa pang sulyap sa kasaysayan ng Israel. Tulad ng Salmo 78, pinaghahambing dito ang awa ng Diyos at ang paghihimagsik ng Israel. Nagpaparusa ang Diyos pero lagi niyang ibinibigay na muli ang kanyang grasya.

¹*Aleluya!* Magpasalamat sa Panginoon pagkat siya'y mabuti, pagkat magpasawalang-hanggan ang kanyang pag-ibig.

²Sino ang makabibilang ng mga dakilang gawa ng Panginoon o makapagpapahayag ng lahat niyang kapurihan?

³Mapalad ang tumutupad ng katarungan at gumagawa ng katwiran sa lahat ng panahon.

⁴Alalahanin mo ako, Panginoon, kapag tina-tangkilik mo ang iyong bayan. Tulungan mo ako pag iniligtas mo sila, ⁵upang maranasan ko ang kasaganaan ng iyong mga hinirang, upang makipagbunyi ako sa galak ng iyong bayan, at upang magpuri kasama ng iyong pamana.

⁶Nagkasala kami tulad ng aming mga ninuno. Gumawa kami ng mali at buktot.

⁷Noong nasa Ehipto pa ang aming mga

magulang, hindi nila isinaalang-alang ang iyong mga himala, hindi nila ginunita ang kasaganaan ng iyong pag-ibig. Naghimagsik sila sa Kataas-taasan doon sa Dagat ng mga Tambo.

⁸Gayunma'y iniligtas niya sila alang-alang sa kanyang pangalan, upang maipakilala ang kanyang kapangyarihan.

⁹Sa kanyang pananakot ay natuyo ang dagat, at parang sa ilang sila tumawid.

¹⁰Iniligtas niya sila sa kamay ng may-poot; tinubos sila mula sa kamay ng kaaway.

¹¹Nilamon ng tubig ang mga kaaway nila, at kahit isa'y walang nabuhay.

¹²Noon sila naniwala sa kanyang mga pangako. Nagsiawit sila ng papuri sa kanya.

¹³Ngunit agad naman nilang nalimot ang

mga ginawa niya. Hindi na hinintay pa ang kanyang bilin.

¹⁴ Nagpatangay sila sa kasabikan at tinukso ang Diyos sa ilang.

¹⁵ Ibinigay niya ang kanilang nais, at sinundan ng nakabubulok na salot.

¹⁶ Nainggit sila kay Moises na nasa kamento, at kay Aaron, ang banal ng Panginoon.

¹⁷ Kaya't bumuka ang lupa at nilunok si Dathan at nalibing ang kasamahan ni Abiram.

¹⁸ Lumiyab ang apoy laban sa mga kasamahan; inubos ng apoy ang mga tampalasan.

¹⁹ Gumawa sila ng baka-bakahan sa Horeb at sinamba ang hinubog na imahen.

²⁰ Ipinagpalit nila ang luwalhati ng Diyos sa larawan ng torong kumakain ng damo.

²¹ Nilimot nila ang Diyos, ang kanilang tagapagligtas, ang may likha ng mga himala sa Ehipto, ²² ng mga hiwaga sa lupain ng Kam, at ng mga kilabot na gawa sa Dagat ng Tambo.

²³ Ipinasya na niyang puksain sana sila, kundi lang si Moises, ang hinirang niya, ay humarap sa kanya upang awatin siya sa binabalak.

²⁴ Ngunit hinamak nila ang mabuting lupain. Hindi na sila nanalig sa kanyang salita.

²⁵ Nagsibulungan sila sa kanilang kulandong, at hindi tumalima sa tinig ng Panginoon.

²⁶ Kayat itinaas niya ang kanyang kamay upang ibagsak sila sa disyerto, ²⁷ ikinalat ang lahi nila sa mga bansa at iniligaw sila sa balat ng lupa.

²⁸ Sumali sila sa pagsamba sa Baal-Peor at kumain ng mga hain sa mga diyos na patay.

²⁹ Ginalit nila ang Panginoon sa kanilang mga gawa kayat dinapuan sila ng salot.

³⁰ Tumindig tuloy si Pinehas at namagitan siya. Tumigil ang salot.

³¹ Dahil dito kinikilala siyang matuwid sa mga sali't saling lahi magpakailanman.

³² Ginalit nila ang Panginoon dahil sa tubig ng

Meriba at nanlumo si Moises dahil sa kanila. ³³ Sinaktan nila ang kanyang kalooban at nakapagsalita siya nang walang pakundangan.

³⁴ Hindi nila pinukxa ang mga bansa tulad ng ipinag-utos sa kanila ng Panginoon. ³⁵ Sa halip ay nakisalamuha sila sa iba't ibang lipi at natutunan nila ang kanilang mga kaugalian.

³⁶ Naging bitag sa kanila ang paglilingkod sa mga diyus-diyusan nito. ³⁷ Inihandog nila sa mga demonyo ang kanilang mga anak. ³⁸ Pinalaloy nila ang dugo ng mga walang malay, ang dugo ng kanilang mga anak na inialay sa mga diyus-diyusan ng Kanaan. At nadungisan ang lupain dahil sa dugong dumanak. ³⁹ Naging marumi sila dahil sa kanilang mga ginawa. Pina-sama sila ng kanilang mga gawa.

⁴⁰ Kaya nga't sumiklab ang galit ng Panginoon laban sa kanyang bayan. Kinasuklanan niya ang kanyang pamana.

⁴¹ Ibinigay niya sila sa kamay ng mga bansang namahala sa kanila.

⁴² Inapi sila ng kanilang mga kalaban; naging aba sila sa kanilang kapangyarihan.

⁴³ Maraming ulit niyang iniligtas sila ngunit nagpatuloy sila sa kanilang hangarin, at lumubog sila nang lumubog sa kanilang kasalanan.

⁴⁴ Gayunma'y batid niya ang kanilang pagdaing kapag naririnig niya ang kanilang panawagan.

⁴⁵ Ginunita niya ang kanyang tipan sa kanila at naglubag ang kanyang kalooban dahil sa laki ng kanyang pag-ibig.

⁴⁶ Niloob niyang kahabagan sila ng lahat ng bumihag sa kanila.

⁴⁷ Iligtas mo kami, Panginoon naming Diyos. Tipunin mo kami buhat sa mga bansa upang magpasalamat kami sa banal mong pangalan at luwalhatiin namin ang iyong kapurihan.

⁴⁸ *Purihin ang Panginoon, Diyos ng Israel, mula sa simula pahanggang walang hanggan. Nawa'y sabihin ng lahat ng mga bayan: "Amen! Aleluya!"*

SALMO 107 (106)

Ikatlong sulyap sa kasaysayan ng Israel. Tulad ng dalawang naunang salmo, ginugunita nito ang lumipas. At may isa pang aral na inilalahad nito: pinakikinggan sila ng Panginoon sa tuwing tatawag sila sa kanya. *Magpasalamat dahil sa kanyang pag-ibig sa mga anak ng tao.*

¹ "Purihin ang Panginoon, sapagkat siya'y mabuti, sapagkat magpasawalanghanggan ang pag-ibig niya."

² Nawa'y sabihin iyon ng mga tinubos ng Panginoon, ang mga tinubos niya mula sa

kamay ng kaaway, na kanyang tinipon mula sa mga lupain, mula sa silangan hanggang kanluran, mula sa hilaga hanggang timog.

⁴ May naligaw sa mapanglaw na ilang; hindi sila makatagpo ng daan patungo sa lunsod na tahanan.

⁵ Gutom at uhaw, unti-unting pumapanaw ang buhay sa kanila.

⁶ Tumawag sila sa Panginoon sa hirap at iniligtas sila sa kanilang pamimighati.

⁷ Ginabayan niya sila sa matuwid na daan patungo sa lunsod na kanilang tatahanan.

⁸ Magpasalamat sila sa Panginoon dahil sa kanyang pag-ibig at sa mga kahanga-hangang gawa niya sa mga anak ng tao.

⁹ Pinapawi nga niya ang uhaw sa lalamunan at gutom sa sikmura.

¹⁰ May nakatira sa dilim at sa matinding kalungkutan, mga bihag ng dusa at mga kadenang bakal ¹¹ dahil sa naghimagsik sila sa mga salita ng Diyos at hinamak ang payo ng Kataas-taasan.

¹² Kayat pinarusahan niya ang kanilang puso; nangabuwal sila't walang umalalay.

¹³ Tumawag sila sa Panginoon sa kanilang hirap at iniligtas niya sila sa kanilang pamimighati.

¹⁴ Hinango sila sa makapal na dilim at nilagot ang kanilang gapos.

¹⁵ Magpasalamat sila sa Panginoon dahil sa kanyang pag-ibig at sa mga kahanga-hangang gawa niya sa mga anak ng tao.

¹⁶ Sapagkat winawasak niya ang mga tansong pintuan at dinudrog ang mga rehas na bakal.

¹⁷ May nabaliw dahil sa kanilang paghihimagsik; naratay sila dahil sa kanilang kabuktutan.

¹⁸ Tinanggihan nila ang lahat ng pagkain at hinipo ang mga pintuan ng kamatayan.

¹⁹ Tumawag sila sa Panginoon sa kanilang hirap at iniligtas niya sila sa kanilang pamimighati.

²⁰ Sinugo niya ang kanyang salita at sila'y pinagaling. Hinango sila mula sa libingan.

²¹ Magpasalamat sila sa Panginoon dahil sa kanyang kabutihan at sa mga kahanga-hangang gawa niya sa mga anak ng tao.

²² Maghandog sila ng mga hain ng pasasalamat. Ipahayag nila sa masiglang awit ang kanyang mga gawa.

²³ May mga lumayag sa mga sasakyang pangdagat upang mangalakal sa malalawak na tubig.

²⁴ Nasaksihan nila ang mga gawa ng Panginoon, ang mga kababalaghan niya sa kalaliman.

²⁵ Nagsalita siya't may bumangong bagyo. Nagtaasan ang mga alon,

²⁶ humagis na paitaas, paibabang bumulusok; nalusaw ang kaluluwa nila sa gitna ng panganib. ²⁷ Para silang lasing na pasungasungaba; naglaho na ang lahat nilang kaalaman.

²⁸ Tumawag sila sa Panginoon sa kanilang hirap at iniligtas sila sa kanilang pamimighati.

²⁹ Pinatigil niya ang unos at tumahimik ang mga alon.

³⁰ Galak na galak sila nang pumayapa ang lahat. Inihatid niya sila sa kanlungang kanilang patutunguhan.

³¹ Magpasalamat sila sa Panginoon dahil sa kanyang kabutihan at sa mga kahanga-hangang gawa niya sa mga anak ng tao.

³² Ipagbunyi nila siya sa pagpupulong ng bayan; magpuri sila sa kanya sa pagtitipon ng mga matatanda.

³³ Ginagawa niyang ilang ang mga ilog at lupang tigang ang mga bukal ng tubig, ³⁴ maalat na lupa ang lambak na mabunga dahil sa kasamaan ng namamayan doon.

³⁵ Ginagawa rin niyang lawa ng tubig ang ilang at batis ng tubig ang lupang tigang.

³⁶ Doon niya dinadala ang mga nagugutom at nagtatayo sila roon ng lunsod na matitirhan,

³⁷ naghahasik sila sa mga bukid at nagtatanim sa mga ubasan na namumunga nang masagana.

³⁸ Sila'y pinagpala niya at dumami. Hindi niya hinayaang umunti ang kanilang kawan.

³⁹ Subalit nangaunti sila dahil sa pagkaapi, pighati at lungkot.

⁴⁰ Binuntunan niya ng poot ang mga prinsipe at pinalayas sila sa ilang na walang baybayin.

⁴¹ Inalis naman niya sa kahirapan ang nanganailangan at pinaraming tulad ng malaking kawan.

⁴² Nasasaksihan ito ng matutuwid at nagagalak, ngunit sinumang tampalasa'y nananahimik.

⁴³ Ang sinumang may dunong, unawain niya ito at pahalagahan ang kabutihan ng Panginoon.

SALMO 108 (107)

Awit ng tagumpay. Pinagsasama ng salmong ito ang isang bahagi ng Salmo 57 at ng Salmo 60.

² Ang puso ko'y handa, O Diyos, handa ang puso ko; aawit at magpupuri ako.

³ Gising na, alpa at lira. Gigisingin ko ang bukanliwayway.

⁴ Pasasalamatan kita sa piling ng mga bansa, O Panginoon. Aawitan kita ng papuri sa piling ng sangkatauhan,

⁵ sapagkat abot-langit ang iyong pag-ibig at hanggang sa alapaap ang iyong katapatan.

⁶ Purihin ka sa ibabaw ng kalangitan, O Diyos, nangingibabaw sa kalupaan ang luwalhati mo.

⁷ Upang mailigtas ang mga minamahal mo,

bigyan kami ng saklolo ng iyong kanang kamay at tulongan kami.

⁸ Nagsalita ang Diyos sa kanyang luklukan: “Magtatagumpay ako! Hahatiin ko ang Sikem; ipamamahagi ko ang lambak ng Sukot.

⁹ Akin ang Galaad, akin ang Manases. Aking helmet ang Efraim; aking setro ang Juda.

¹⁰ Moab naman ang magiging hugasan ko; sa Edom ko ihahagis ang aking sandalyas; sa Pilistia’y isinigaw ko ang tagumpay.

SALMO 109 (108)

Huwag mo silang kaawaan. Pinaratangan at siniraang-puri ang taong nangungusap ng pakikipagkaibigan lamang. Humihingi siya ng katarungan sa Diyos na nananatiling nasa panig ng mga pobre. Hindi magpapakita ng awa ang Diyos sa mga may pusong walang-awa.

¹ Huwag kang manahimik, O Diyos na aking pinupuri. ² May nagbubuka ng bibig laban sa akin. Kinakausap nila ako nang may kasinungalingan sa dila.

³ Niligid nila ako ng mga salitang namumuhi. Inaalimura nila ako nang walang kadahi-dahilan.

⁴ Kapalit ng pakikisama pinaratangan nila ako. Pagdarasal na lamang ang magagawa ko.

⁵ Ginagantihan nila ng masama ang kabutihang ko, ng pagkamuhang aking pag-ibig.

⁶ Magtalaga ka ng buktot na uusig sa kanya at tumindig ang tagapagsakdal sa gawing kanan niya.

⁷ Sa paglitis sa kanya, nawa’y mahatulan siya na makasalanan at ang kanyang pagsamo ay ibilang na kasalanan.

⁸ Nawa’y umikli ang mga araw niya at makuha ng iba ang tungkulin niya.

⁹ Nawa’y ang mga anak niya’y maging ulila sa ama at ang kanyang asawa, balo.

¹⁰ Nawa’y gumala sa pagpapalimos ang kanyang mga supling at itaboy sa giba-gibang bahay.

¹¹ Nawa’y samsamin ng pinagkakautangan ang lahat niyang ari-arian at agawin ng mga dayuhan ang bunga ng kanyang pinaghirapan.

¹² Nawa’y walang magpakita ng kagandahang-loob sa kanya, ni magdalang-habag sa kanyang inulila.

¹¹ Sino’ng maghahatid sa akin sa nakukutang? Sino’ng gagabay sa akin patungong Edom?

¹² Hindi ba ikaw ang nagtakwil sa amin, O Diyos, at hindi ka na sumasabay sa aming hukbo?

¹³ Tulongan mo kami laban sa kaaway, sa-pagkat walang kabuluhan ang tulong ng tao.

¹⁴ Kasama ng Diyos, tatamuhin namin ang tagumpay. Siya ang yayapak sa aming mga kaaway.

¹³ Nawa’y maputol ang kanyang lahi, at sa susunod na salinlahi ay mapawi ang pangalan niya.

¹⁴ Nawa’y magunita ang kasamaan ng mga ninuno niya sa harap ng Panginoon, at ang kasalanan ng ina niya’y huwag nang mabura pa.

¹⁵ Nawa’y ang lahat ng iyon ay laging nasa harap ng Panginoon hanggang sa mapawi sa lupa ang alaala sa kanila.

¹⁶ Sapagkat hindi siya nagmagandang-loob, kundi inusig ang dukha, ang nagdarahop at namimighati hanggang sa kamatayan.

¹⁷ Mahilig siyang manumpa sa kapwa, hayaang siya naman ang sumpain. Hindi siya natutuwa sa pagpapala. Mapalayo nawa ito sa kanya.

¹⁸ Isinusuot niya ang pagsumpa gaya ng balabal. Tumiim na itong parang tubig sa katawan niya, parang langis sa kanyang mga buto.

¹⁹ Nawa’y parang kasuotan itong ibinabalot sa kanya, tila bigkis na laging nakapulupot sa kanya.

²⁰ Ganito nawa ang kabayaran ng Panginoon sa umuusig sa akin at sa naninira laban sa akin.

109. Ito marahil ang salmong pinaka-nakakaiskandalo sa mga Kristiyano, palibhasa’y mga edukado tayo. Pinagtangkaan nang palitan ang pagsasalin (sa halip na sumpa, ang mga berso 6-20 ay magiging magandang-loob na pagsasabi kung ano ang mangyayari sa gumagawa ng masama). Inalis na ito sa breviary. Pero kanino bang kasalanan ito, kung ito’y bahagi ng Biblia at ng salita ng Diyos?

Hindi pa natin nararating ang bagong panahon ng Ebanghelyo (sa mga Kristiyanong bansa, patuloy pa rin tayong nagpapatayan “sa magandang paraan”) at tiyak na wala pang nakaaabot dito. Lahat sila’y may karapatang manalangin. Ang mga sumpang ito’y malakas na pagtawag sa katarungan ng Diyos na nakakaunawa sa kanila at – oo, riya rin – marunong manumpa.

²¹Subalit ikaw, O Panginoon, pakitunghuhan mo ako alang-alang sa iyong pangalan. Dahil sa mabuti mong pag-ibig, iligtas mo ako.

²²Sapagkat ako'y dukha at sawimpalad. Sugatan ang aking puso sa loob ko.

²³Unti-unti akong naglalaho tulad ng anino. Pinalis akong parang balang.

²⁴Nangangatog ang tuhod ko sa pag-aayuno. Ang katawan ko ay napipipis na.

²⁵At ako, ako ay paglibak sa kanila. Nag-iiling sila ng kanilang ulo sa pagkakitang sa akin.

²⁶Tulungan mo ako, Panginoon kong Diyos. Iligtas mo ako ayon sa iyong pag-ibig.

²⁷Ipaalam mo sa kanila na ito ang kamay mo, at ikaw, O Panginoon, ang gumagawa nito.

²⁸Manumpa man sila, ikaw nama'y magpapala. Lumusob man sila, sila rin ay mapapahiya. Ngunit ang lingkod mo ay magagalak.

²⁹Suotan mo ng kawalang-dangal ang mga nagpapatang sa akin. Balutan sila ng kanilang kahihyan tulad ng balabal.

³⁰Lubos kong dadakilain ang Panginoon; sa gitna ng madla pupurihin ko siya.

³¹Sapagkat nakatayo siya sa kanan ng dukha upang iligtas siya sa mga humahatol sa kanya.

SALMO 110 (109)

Sabi ng Panginoon sa aking Panginoon. Kung minsang nadarama natin na nakakulong tayo sa mga problema ng buhay na parang nasa bilangguan. Ang maikling salmang ito ay parang kidlat na nagbibigay-liwanag sa bilangguan at ipinapakita sa atin ang di-inaasahang labasan papunta sa itaas.

Sa kabila ng mga malabong pananalita – dala ng katandaan ng mga ito – napakalinaw pa rin ang pangkalahatang kahulugan nito: gaya ng ipinahahayag sa mga palabang talata 5-6, may darating na tao mula sa Sion na matagumpay na lulupig sa lahat ng puwersa ng kaaway. Magiging mahirap ang laban, kakailanganing uminom siya ng tubig mula sa malakas na agos, tiyak na ito'y pagtukoy sa Hukom 7:4 – ang mga mandirigmang hindi maigugupo ng mga pagsubok. Magiging matindi ang labanan, ngunit sa wakas, paupuin siya ng Diyos sa kanyang kanan at ipaiilalim sa kanya ang lahat.

Si “Melkisedek” ang mahiwagang tao sa Genesis (14:18) – na ang mga ninuno ay hindi binanggit – ngunit pinaghandugan ni Abraham ng ikapulo ng kanyang nasamsam. Si Melkisedek na hari at pari ay si Kristo na (Heb 7).

Parang “abakada” ang salmang ito, na ibig sabihin’y sinisimulan ng dalawampu't dalawang letra ng abakadang Hebreo (ayon sa pagkakasunod-sunod nito) ang dalawampu't dalawang berso. Sa ganitong kaayusan nasusulat ang iba pang mga salmo (halimbawa: 34; 37; 119).

Sabi ng Panginoon sa aking Panginoon. Ang tagumpay ni Jesucristong Anak ng Diyos ang pangunahing puwersang naghahari sa patutunguhan ng sangkatauhan, ng mundo at ng kasaysayan. Naging tao siya para ilapit tayo sa kanya at ibahagi sa atin ang kanyang walang hanggang luwalhati.

¹Sabi ng Panginoon sa aking Panginoon:
“Maupo ka sa kanan ko
at ang iyong mga kaaway
ay aking gagawing tuntungan mo.”

²Palalawakin ng Panginoon mula sa Sion
ang sagisag ng iyong kapangyarihan.
Maghari ka sa gitna ng iyong mga kaaway!

³Sa iyo ang pagkahari at banal na karangalan
sa araw ng iyong kapanganakan.
Buhat sa sinapupunan bago magbukaniwayway
parang hamog, ika'y aking iniluwal.

⁴Isinumpa ng Panginoon
na hindi niya babaguhin ang kanyang salita:
“Ikaw ay pari magpakailanman
ayon sa pagkapari ni Melkisedek.”

⁵Nasa kanan mo ang Panginoon;
dudurugin niya ang mga hari
sa araw ng kapootan niya.

⁶Huhukuman niya ang mga bansa,
ibubunton ang mga bangkay
at lulurayin ang mga bungo sa sangkalupaan.

⁷Sa batis sa tabi ng daan iinom siya,
at dito iaangat niya ang kanyang ulo.